

[**PUPILLUS** *sb m*

pupillus a. pupil.

N pl pupil(l)i.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Sierota znajdujący się pod opieką prawną [sierota, który w opiece czyjej jest, choć nie ubogi – pupillus Cn]:* Ponieważ iż pupili opiekuna pociągnęli w prawo i obwinowali o rzeczy ni ktore, żeby gich gim nie wydał, i podpierali propozycji swojej jakimś inwentarzem, [...] tedy by słuszenie strona obwiniona nie mogłaby inaczej prożna być tego inwentarza, żeby wszystko oddać musiała, co by na tym inwentarzu popisano było, tym to sierotom. *OrtyleSqdWpol 1562 nr 104.*

2. *Niemający wieku uznanego przez prawo za dojrzały, młody [lat prawnych niedoszły – pupillus Cn]:* Marnotrawstwo i niepotrzebne utraty ludzi młodych za potrzebną być się bacząc, aby były pohamowane. Tym sposobem pupilli do zapisów aby przymowane nie byli aż do lat 24 bez konsensu consanguineorum proximorum. *AktaSejmikPozn 1589/77.*

MP